

ॐ

॥ तस्य वाचकः प्रणवः ॥

रुतम्भरा

आत्मनो हिताय जगतः सुभाय

प.पू. गुरुदेवश्री योगभिक्षु

वर्ष - ३९ (ओक्टो., नवे., डिसे.)

मानद् तंत्री : मिनिष पटेल

VOL - 39, 2023-24

ISSUE-II

Published on Every 3 Months

‘योग’ भिक्षा लावीओ, ‘भिक्षु’ जनी गुरुद्वार;
मुमुक्षु जइर पामशे, सौनो मुजमां भाग.

॥ ॐ ॥
॥ तस्य वाचकः प्रणवः ॥

ઓમ્ પરિવારના ઉપક્રમે યોજાયેલ “ઓમ્ જયંતિ” ના કાર્યક્રમમાં પ.પૂ. ગુરુદેવશ્રી યોગભિક્ષુજી મહારાજના આશીર્વચન

તા. ૨૦-૧૦-૨૦૨૨, ગુરુવાર

સંકલન : શશિકાંત પટેલ

સત્ય-ધર્મ ગુરુદેવની જય. સત્ય અને ધર્મ એ જ આપણા ગુરુદેવ અને એમની જય તો જ આપણી જય.

ઓમ્ પરિવારના આધ્યાત્મિક વડા પ.પૂ.સદ્ગુરુદેવ શ્રી યોગભિક્ષુજી મહારાજનું આસો વદ દશમના શુભ દિવસે સર્વ જીવ-જગતના કલ્યાણ હેતુ જ અવરતરણ થયેલ છે. પૂજ્યશ્રી પોતાનું સમગ્ર જીવન ઓમ્ પરમાત્માને સંપૂર્ણ સમર્પિત કરી તેમની પ્રેરણા અનુસાર જીવ-જગતના કલ્યાણ માટે જ જીવન જીવી રહ્યા છે. હાલમાં પૂજ્યશ્રી પંચાણમાં વર્ષમાં પ્રવેશ કરી રહ્યા છે. તેમ છતાં આ ઉંમરે પણ પૂજ્યશ્રી સર્વજીવ હિતાય-સુખાયના મહા ભગીરથ લોકકલ્યાણના કાર્યને અવિરતપણે પ્રેમ અને આનંદપૂર્વક અનેક યુક્તિ-પ્રયુક્તિ તથા માધ્યમ દ્વારા કરી રહ્યા છે. તેમાં જ તેમનો સાચો આનંદ સમાયેલો છે. સર્વ જીવ જગતનું કલ્યાણ કરવાના ભેખધારી પૂજ્યશ્રીના આસો વદ દશમના દિવ્ય અવતરણ દિવસને ઓમ્ પરમાત્માની અહૈતુકી કૃપા તથા પૂજ્યશ્રીના અનંત આશીર્વાદથી જ પૂજ્યશ્રીના ભક્તો સર્વ જીવ હિતાય-સુખાયના નિષ્કામ શુભ આશયથી દર વર્ષે “ઓમ્ જયંતિ” તરીકે આધ્યાત્મિક મહોત્સવની ઉજવણી કરે છે. તેના અનુસંધાનમાં તા.૨૦-૧૦-૨૨ ને ગુરુવારના દિવસે આસો વદ દશમ હોવાથી દર વરસની જેમ “ઓમ્ જયંતિ” ના આધ્યાત્મિક મહોત્સવનું આયોજન ઓમ્ પરિવારના ઉપક્રમે કરવામાં આવેલ. તે પ્રસંગે પૂજ્યશ્રીએ ટેલિફોનના માધ્યમ દ્વારા પરમ્ કલ્યાણકારી આશીર્વચનની જે કૃપા હેલી વરસાવી તેને નીચે મુજબ રજૂ કરવાનો ગુરુકૃપાએ નમ્ર પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે.

આશીર્વચન

સત્ય-ધર્મ ગુરુદેવની જય. સત્ય અને ધર્મ એ જ આપણા ગુરુદેવ અને એમની જય તો જ આપણી જય.

સર્વેનું સ્વાગત-વંદન-અભિનંદન-આશિષ. આપણા સૌ ઉપર પરમાત્માની દયા, વડીલોના આશીર્વાદ અને ગુરુ-સંતોની કૃપા સતત વરસી રહી છે. કેમ કે હાલની સમાજવ્યવસ્થામાં મોટા પ્રમાણમાં સૌની જીવનશૈલી ભૌતિકતામાં ગળાડૂબ ઓતપ્રોત થયેલી છે. તે માટે થઈને જ સૌ વિવેક-મર્યાદા ભૂલીને તેને મેળવવા અને ભોગવવા આંધળી દોટ લગાવી રહ્યા

છે. મનુષ્યજન્મ પ્રાપ્ત કરીને જે મુખ્ય પ્રાપ્ત કરવાનું છે તે મુખ્ય ઉદ્દેશ્યથી વિમુખ થઈ ગયા છે. પરિણામે આવા લોકો કલ્યાણને બદલે અકલ્યાણને જ આમંત્રણ આપી રહ્યા છે. આવા માર્ગ ભૂલેલાનો મનુષ્યજન્મ એળે જાય છે. ત્યારે આપણે સૌ આવા આધ્યાત્મિક-સાત્ત્વિક કાર્યક્રમોનું સર્વજીવ સુખાય-હિતાયના શુભ આશયથી આયોજન ખૂબ જ પ્રેમ-ઉત્સાહ-સંપથી કરી રહ્યા છીએ. આ જે કાંઈ કરીએ છીએ તે નિષ્કામ ભાવે કરી રહ્યા છીએ. આમ કરીને આપણે અન્યોનું અને સાથે સાથે

॥ સત્યધર્મ ગુરુદેવ કી જય ॥

ઓક્ટોબર-૨૦૨૩

રુતમ્બરા

૩

આપણું પણ કલ્યાણ કરી રહ્યા છીએ. મનુષ્યજન્મની સાર્થકતા જેમાં છે તે આત્યંતિક સુખ રૂપી મોક્ષને પામવાની રાહ પર આગળ વધી રહ્યા છીએ. જ્યારથી ઓમ્- પરિવારના ઉપક્રમે પરમાત્માની કૃપાથી સર્વજીવ હિતાય-સુખાયના આધ્યાત્મિક કાર્યક્રમોના આયોજનની શરૂઆત થઈ ત્યારથી આપણે કઈ વાત ઉપર વિશેષ રૂપે સતત ભાર આપી રહ્યા છીએ? ‘મોક્ષની પ્રાપ્તિ’. આ પંચ મહાભૂતનું મનુષ્ય શરીર શા માટે પ્રાપ્ત થયું છે? તેનો મુખ્ય ઉદ્દેશ્ય શું છે? આ જન્મે જ યથાયોગ્ય પુરુષાર્થ કરી મોક્ષ પ્રાપ્ત કરી લેવાનો. જો મોક્ષની પ્રાપ્તિ થાય એટલે ફરી ફરી જન્મ ધારણ કરવો પડે નહીં. ફરી ફરી ગર્ભવાસમાં રહેવું પડે નહીં. પરિણામે ગર્ભવાસની ગંદકી અને અસહ્ય યાતના ભોગવવી પડે નહીં. વળી જન્મ થયા બાદ પણ જીવનભર અનેકરૂપે દુઃખ, વિટંબણા, અશાંતિ વગેરે સતત ભોગવતા જ હોઈએ છીએ. જો મનુષ્ય યોનીમાં આટલાં દુઃખો પડતાં હોય તો પછી હાથી, ગાય, બળદ, ભેંસ વગેરે યોનીમાં પણ કર્માનુસાર જન્મ થવાનો જ. તો આ બધી યોનીમાં કેટલાં દુઃખો ભોગવવાં પડશે તેની કલ્પના કરીએ તો પણ હચમચી જઈએ. આ બીજી યોનીમાં તો ભૂખ લાગી હોય, તરસ લાગી હોય તોપણ કોઈને કહી શકીએ નહીં. તે બધું જ્યારે આપણને આપે ત્યારે મળે. ઘણી વખત તો એવું બને કે કોઈ આપનાર પણ ન હોય તો મૂંગા મૂંગા તે સહન કરી દુઃખી થઈએ. આમ લાચાર-પરવશ જીવન જીવવું પડે. આ તો એક સામાન્ય દૃષ્ટાંત આપ્યું, તો પછી પરમાત્માની અહૈતુકી કૃપાથી મનુષ્ય યોનીમાં જન્મ મળ્યો છે તો તેને સાર્થક કરીએ. મનુષ્યજન્મ સાર્થક ત્યારે જ થાય કે હવે પછી કોઈ પણ યોનીમાં જન્મ ધારણ જ કરવો પડે નહીં. જો જન્મ જ ધારણ કરવો પડે નહીં તો પછી દુઃખ હોય જ નહીં,

માત્ર ને માત્ર સુખની જ પ્રાપ્તિ થાય જેને આત્યંતિક સુખ અથવા મોક્ષની પ્રાપ્તિ કહેવાય. આવા સનાતન સુખની પ્રાપ્તિ માટે વધુ ને વધુ નિષ્કામ ભાવે સર્વ જીવ હિતાય-સુખાયના લોકકલ્યાણનાં સત્કાર્યો કરવાનો સમજણ અને સાવધાની પૂર્વક, પ્રમાદરહિત જીવનભર આદર્શ જીવન જીવવાનો યથાયોગ્ય પુરુષાર્થ કરતા જ રહેવું જોઈએ. તે માટે જ્યારે અને જ્યાંથી તક મળે તે વીના વિલંબે ઝડપી લેવા સદાય તત્પર રહેવું જોઈએ.

શ્રી ભરતભાઈ તથા અરવિંદાબહેન છેક અમેરિકાથી થોડા સમય માટે ભારત આવ્યાં છે, તેઓનું નવસારીમાં મકાન છે, અને ત્યાં રોકાયેલાં છે. તેઓએ આજના આ સર્વ જીવ હિતાય-સુખાયના લોકકલ્યાણના કાર્યક્રમની ઉજવણીની યજમાની પ્રેમથી માંગીને સ્વીકારી લઈ વિના વિલંબે તક ઝડપી લીધી. એટલું જ નહીં પરંતુ નવરાત્રીમાં નવસારીમાં નવ દિવસ ગરબાનું બહુ જ મોટું આયોજન થાય છે. સમાજમાં વ્યાપેલ વહેમો, અંધશ્રદ્ધા, કુરિવાજો જેવાં અનેક દૂષણોથી લોકો મુક્ત થાય અને સૌ સુખ-શાંતિ પામે તે શુભ હેતુથી પરમાત્માની પ્રેરણા અનુસાર અવાર-નવાર પ્રસંગોપાત્ત અમારા દ્વારા આશીર્વાચનરૂપી પ્રવચનો કરતા હોઈએ છીએ. એ બધું ઓમ્ પરિવારે સત્ સાહિત્ય રૂપે પ્રકાશિત કરેલ છે. તે સત્ સાહિત્યના વેચાણ માટે ત્યાં તેમણે સ્ટોલ રાખેલ. અમદાવાદથી પણ દરરોજ એક-બે ભાઈઓ ભરતભાઈને મદદરૂપ થવા ત્યાં જતા. ત્યાં તેમણે આ સત્ સાહિત્યની કિંમત ચૂકવી ત્યાં લોકોમાં વિનામૂલ્યે ખુબ વહેંચ્યું, જેથી સૌ વાંચે અને સત્ જીવન જીવી મનુષ્યજન્મ સાર્થક કરવા પ્રેરાય. આમ તેમણે સત્ સાહિત્યનો લોકકલ્યાણના ઉમદા હેતુથી નિષ્કામ ભાવે ખૂબ ખૂબ પ્રચાર-પ્રસાર કરવાનો પ્રેમ પૂર્વક પ્રયત્ન કર્યો તે બદલ તેમને અને

॥ સત્ય અને ધર્મ એ જ આપણા ગુરુદેવ અને તેમની જય તો જ આપણી જય ॥

તેમને સહાયરૂપ થનાર સૌને ખુબ ખુબ ધન્યવાદ. આ વાત તેમને સારું લગાડવા નથી કહી પરંતુ તે સાંભળી સૌને પ્રેરણા મળે, સૌનો ઉત્સાહ વધે તે માટે જણાવી.

જેમના હૃદયમાં લોકકલ્યાણની સદ્ભાવના રહેલી હોય છે તેઓ આવી તક મળે તો વિના વિલંબે ઝડપી લે છે. કેટલીક વાર તો કોઈ નિમિત્ત ઊભું કરી આવી તક ઝડપી લેતા હોય છે. ત્યારે કેટલાક એવા પણ હોય છે કે આવી તક ઊભી કરવાની વાત તો દૂર રહી પણ તક સામેથી આવે તો પણ ઝડપી લેવાના બદલે તેનાથી દૂર ભાગતા હોય છે. કહેવત છે ને “તુંડે તુંડે મતિ ભિન્ના” પરમાત્માએ સૌને સરખી બુદ્ધિ આપી છે પરંતુ કેટલાકની સીધી ચાલે અને કેટલાકની અવળી ચાલે. એક વાત સૌએ બરાબર સમજી લેવાની છે કે જ્યારે આપણે લોકકલ્યાણના શુભ આશયથી નિષ્કામ ભાવે જે કાંઈ પુરુષાર્થ કરીએ છીએ પછી સ્વકલ્યાણ અર્થે જુદો પુરુષાર્થ કરવો પડતો નથી, કેમ કે લોકકલ્યાણ અર્થે કરાયેલા પુરુષાર્થ માં આપણું પણ કલ્યાણ અનાયાસે જ થઈ જતું હોય છે. તો મુખ્ય વાત એ છે કોઈ પણ નિમિત્તે આવતી આવી તક પ્રેમપૂર્વક ઝડપી લેવી જોઈએ.

પરમકૃપાળુ ઓમ્ પરમાત્માની અનંત કૃપાથી તમે સૌ આ વાત બરાબર સમજો છો. તેથી જ સર્વજીવ હિતાય-સુખાયના લોકકલ્યાણના ઉમદા હેતુથી અમારા સમગ્ર પંચાણમાં વર્ષ દરમ્યાન અનેકવીધ સાત્ત્વિક-આધ્યાત્મિક કાર્યક્રમોનું આયોજન કરવાનો નિર્ધાર કરી તક ઊભી કરી તે માટે સૌને ખૂબ ખૂબ ધન્યવાદ. આ નિર્ધાર સુસંપન્ન થાય તે માટે સૌએ ઉત્સાહની સાથે સાથે સાવધાની પણ રાખવી પડશે. આપણે એટલા ઉત્સાહિત ન થઈ જઈએ કે જેથી ટીકાને પાત્ર બનીએ. આપણાં વખાણ થાય છે કે નહીં તેને ગૌણ ગણવાનું, પરંતુ આપણી ટીકા તો થતી નથી ને તે બાબતે બરાબર

સાવધાન રહેવાનું, કાળજી રાખવાની. તમે સૌ પરસ્પર સંપથી જવાબદારીપૂર્વક પ્રેમથી લોકકલ્યાણના શુભ આશયથી કાર્ય કરો છો તેનો અમને સંતોષ અને આનંદ છે. કોઈ પણ કાર્ય સંપથી કરવામાં આવે તો તે સુસંપન્ન થાય, પરંતુ તેમાં જાણે-અજાણ્યે પણ કોઈ પણ બાબતે, કોઈના પણ પ્રત્યે અદેખાઈનો ભાવ મનમાં ઉત્પન્ન થાય તો તે કાર્ય સંપન્ન ન થાય. પતંજલિ મુનિએ પણ યોગદર્શનમાં સમજાવ્યું છે કે સુખીજનો પ્રત્યે ઈર્ષા થવી જોઈએ નહીં પરંતુ આનંદ થવો જોઈએ. તેમાંથી પ્રેરણા લેવી જોઈએ જેથી અન્યો અને આપણે સુખ-શાંતિ પામીએ, સૌનું કલ્યાણ થાય. એ વાત બરાબર સમજી લેવાની છે કે કોઈના પણ પ્રત્યે આપણા મનમાં અદેખાઈનો ભાવ જાગે તો તેનાથી તેને નુકસાન થતું નથી, આપણને જ નુકસાન થાય છે, આપણું અકલ્યાણ થાય છે પરિણામે જીવનમાં મળતાં સુખ-શાંતિથી વંચિત રહી જઈએ છીએ. અમારા સમગ્ર પંચાણમાં વર્ષની ઉજવણી ના કાર્યક્રમમાં અનેક અટપટી બાબતો વણી લીધી છે. તેથી તેમાં કોઈ તકલીફ ન આવે તે માટે સૌ સ્વયંસેવક ભાઈઓએ સમયાંતરે પરસ્પર સંપર્કમાં રહી વિચાર-વિમર્શ કરતા રહેવું જેથી કાર્ય વધુ સારી રીતે થઈ શકે. આપણા માથે જે જવાબદારી આવી હોય તે વધુ સારી રીતે થઈ શકે તે માટે પ્રયત્ન કરવાનો, પરંતુ જો આપણાથી થઈ શકે તેમ ન હોય તો તે જવાબદારી વધુ સારી રીતે પૂરી કરી શકે તેને પ્રેમથી સોંપી દઈએ. લોકકલ્યાણના શુભ આશયથી, નિષ્કામભાવે અમારા સમગ્ર પંચાણમાં વર્ષમાં વિવિધ આધ્યાત્મિક કાર્યક્રમની ઉજવણીનો મુખ્ય હેતુ મોક્ષની પ્રાપ્તિ છે. તે મુખ્ય વાત ભુલાઈ ન જાય અને ચડસાચડસી કે ભૌતિકતામાં ચડી જઈએ નહીં તેનું ધ્યાન રાખવાનું. જો તેમાં સહેજ પણ ચૂક થઈ જાય તો પાછા મૂળ ધ્યેય પ્રાપ્ત કરવાના રસ્તે

॥ સત્યધર્મ ગુરુદેવ કી જય ॥

આવી જઈયે તે માટે સતત સાવધાની રાખવાની. જ્યારે આપણે આવા સત્કાર્યો કરીએ ત્યારે કેટલીય લાલસાઓ લોભામણાં પ્રલોભનો આપણી સમક્ષ આવે તો તે બધા ઉપર વિજય પ્રાપ્ત કરી મોક્ષ તરફ જ આગળ વધીએ અને અન્યોને તે માટે પ્રેમપૂર્વક પ્રેરીએ. પરમાત્માની અહૈતુકી કૃપાથી આપણને મનુષ્ય યોનીમાં જન્મ પ્રાપ્ત થયો છે તેને સાર્થક કરી લઈએ. માત્ર મનુષ્ય યોનીમાં જ આત્યંતિક સુખરૂપી મોક્ષ-કૈવલ્યને પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. પશુ-પક્ષી કે અન્ય યોનીમાં તે શક્ય નથી. કેમ કે મનુષ્ય મોક્ષ પ્રાપ્ત કરવા સ્વતંત્ર રીતે વિચારી શકે છે. સાથે સાથે તેને અનુરૂપ યથાર્થ પુરુષાર્થ કરી તે પ્રાપ્ત કરી શકે છે. પશુ-પક્ષી કે અન્ય યોનીમાં તે થઈ શકતું નથી કેમ કે તે પરતંત્ર છે.

પથ્થરની લકીર સમાન સાચી-સચોટ સમજણની આ બધી વાતો તમે સૌ વર્ષોથી સમયાંતરે સતત સાંભળતા આવ્યા છો. અમે પણ પરમાત્માની કૃપા-પ્રેરણાથી તમને સતત સંભળાવી-સમજાવી રહ્યા છીએ. તેને જીવનમાં પ્રેમ અને દૃઢતાપૂર્વક અપનાવી મનુષ્યજન્મ સાર્થક કરો તેવી ઓમ્ પરમાત્માને પ્રાર્થના.

સત્ય-ધર્મ ગુરુદેવની જય. સત્ય અને ધર્મ એ જ આપણા ગુરુદેવ અને તેમની જય તો જ આપણી જય. ઓમ્ નમઃ પાર્વતી પતયે હર હર મહાદેવ હર. સર્વે ને ફરી ફરી ખૂબ ખૂબ આશિષ. સર્વેને જયનારાયણ.

ઓમ્.....ઓમ્.....ઓમ્.....

દીર્ઘ પ્રણવોચ્યાર - સુમશક્તિનું જાગરણ

- યોગભિક્ષુજી

‘ઓમ્’ શબ્દ બે અક્ષરો - ‘ઓ’ અને ‘મ્’નો બનેલો છે. જેમાં ‘મ્’ ખોડો (અડધો) છે. જ્યારે ઓમ્નો ઉચ્ચાર કરીએ ત્યારે અડધો શ્વાસ ચાલે ત્યાં સુધી ‘ઓ’ને લંબાવો અને અડધો શ્વાસ પૂરો થાય એટલે હોઠ બંધ કરી દેવો અને ‘મ્’ હોઠ બંધ રાખીને જ બોલવો. હોઠ ખોલવાના નહીં. ‘મ્’ બોલતી વખતે હોઠને ખોલીએ તો ‘મ્’ સાથે ‘અ’ આવી જાય; અને તેથી આખા ‘મ્’નો ઉચ્ચાર થાય. ‘મ્’નો ઉચ્ચાર તો અડધો કરવાનો છે. બંધ હોઠથી જ ગુંજારવ કરવાનો છે. એમ કરવાથી મેરુદંડમાં એક વિશિષ્ટ પ્રકારનું કંપન થાય છે અને તેની અસર સુષુપ્તનાડીમાં રહેલ ચિત્રા, વજ્રા અને બ્રહ્મ નાડી ઉપર થાય છે. તેથી શક્તિનું જાગરણ થાય છે. અને શક્તિના જાગરણથી, બુદ્ધિની તીવ્રતા અને તેથી

અગમ્ય, ઈન્દ્રિયાતીત વિષયો સમજી શકવાની તાકાત, બળ, શક્તિ આવે છે. દીર્ઘ પ્રણવોચ્યારથી આખા શરીરમાં સ્પંદનોનો અનુભવ થાય છે, જે ધ્યાન માટે ઘણાં સહાયકારી છે. ધ્યાનમાં બેસતાં પહેલાં ઓમ્નો ઉપર કહ્યા મુજબ ઉચ્ચાર કરીએ તો ગહેરું ધ્યાન થઈ શકે કારણ કે ઓમ્ ના દીર્ઘ ઉચ્ચારણથી જે સ્પંદનો થાય છે તે સૂક્ષ્માતિસૂક્ષ્મ નાડી સુધી પહોંચી, પ્રાણને ત્યાં સુધી પહોંચાડે છે. આથી નાડીની શુદ્ધિ થાય છે અને સુમ શક્તિ જાગૃત થાય છે. આ રીતે શરીરમાં રહેલ પ્રાણ સૂક્ષ્માતિસૂક્ષ્મ નાડી સુધી પહોંચે છે અને નાડીઓનું શુદ્ધિકરણ થાય છે. નાડીની જેટલી શુદ્ધતા વધુ એટલું ધ્યાન વધુ સમય સુધી અને ગહેરું થાય છે; જે દીર્ઘ પ્રણવોચ્યારથી શક્ય બને છે.

॥ સત્ય અને ધર્મ એ જ આપણા ગુરુદેવ અને તેમની જય તો જ આપણી જય ॥

॥ ॐ ॥

॥ तस्य वाचकः प्रणवः ॥

रुतम्भरा (ऋतम्भरा) अटले अनुभवयुक्त सत्यथी ભરેલું
બહુજનહિતાય-બહુજનસુખાય

गायत्री-अनुष्ठान-साधना-शिबिर

(संक्षिप्त दिव्य अहंवाक)

गतांकथी कृमशः

संकलन : डॉ. स.स.भिक्षु

॥ ॐ ॥

॥ तस्य वाचकः प्रणवः ॥

ઈશ્વરનું નામ ઓમ્ ॐ છે.

પૂ.શ્રી યોગભિક્ષુજીના સાંનિધ્યમાં અને પ્રેરણાથી

શ્રી ગાયત્રી અનુષ્ઠાન સાધના શિબિર

મુ.પલિયડ.

(તા.૨૨-૧૨-૧૯૭૮ થી તા.૩૧-૧૨-૧૯૭૮)

જાપકના અને મુલાકાતીઓનાં

- મંતવ્ય

- અનુભવ

- ભલામણ

ભગવાને ગીતામાં કહ્યું છે કે ‘યજ્ઞાનાં જપયજ્ઞોસ્મિ’, તેની અગત્ય ઘણી છે. મનને કાબૂમાં રાખવામાં અને માનવને ઉન્નત માર્ગે વાળવામાં આવા પ્રયોગોનો મોટો હિસ્સો છે. જપયજ્ઞની સાથે દીન અને દર્દીને પણ કંઈક મદદ મળે તેવું કંઈ સાથે રખાયું તો વધુ ઉત્તમ. કારણકે “વસે જયાં દર્દી દુખિયારાં નિહાળો ત્યાં ચરણ મારા” એવું ગીતામાં પણ કહ્યું છે. દરેક જણ કંઈક જનકલ્યાણનું વ્રત લઈને જાય તો આવા યજ્ઞો ઘણા જ સફળ થાય. બધામાં પોતાના જોતો-

વૈદ્ય હરિલાલ ગોરધનદાસ પાઠક

વાડાસિનોર

૨૫-૧૨-૧૯૭૮, સોમવાર

ગાયત્રી અનુષ્ઠાન સાધના શિબિરનું આયોજન ઘણુંજ સુંદર, વ્યવસ્થિત અને સંપૂર્ણ હતું. પલિયડ ગામથી આટલે દૂર આવું ભવ્ય આયોજન કરેલું તે ખરેખર કઠિન હતું. પણ વ્યવસ્થાપકો તથા ગુરુજીની કૃપાથી આ કામ ઘણું જ સરળ થયું અને દીપી ઊઠ્યું. સાધકો પણ ઘણા ઉમંગથી ભાગ લે છે અને અહીં આખો દિવસ સંત્સંગ તથા પ્રભુસાધનામાં ગુજાર્યો. ગુરુજીને વંદન તથા વ્યવસ્થાપકોએ સુંદર આયોજન કયું તે બદલ આભાર.

એ.લી.

ભટ્ટ ચેતન બી.

અમદાવાદ

● ● ●

ગાયત્રી સાધના જાપ રૂપે એ નિત્યક્રમ કરતા આવ્યા છીએ પરંતુ ઘરની ચાર દીવાલોમાં એ સીમિત હતું. પરંતુ ઘાસની પર્ણ કુટીરમાં એ સાધનાનો લ્હાવો અનન્ય હતો. આ મારે માટે પ્રથમ પ્રસંગ હતો. પરંતુ એ ધાર્મિક સંસ્કારના ઘડતરનો પાયો હતો. ગુરુજીના આશીર્વાદ અને સાથીઓની પ્રેરણાથી મને ખૂબ આનંદ આવ્યો.

એજ લી.

હેમંતના ॐ ગુરુ

અમદાવાદ-૧૪

॥ सत्यधर्म गुरुदेव की जय ॥

रुतम्भरा

ઓક્ટોબર-૨૦૨૩

૭

ॐ गुरु ॐ

परमकृपाणु स्वधर्मी ब्रह्म स्वरूप परमात्मा समान गुरुञ्च, गुरुञ्चनी छायारूपी सोमात्मा। आ शिबिरथी भधा ज शिबिरार्थी भाईओअे आत्मारूपी परमात्माने परमात्मा स्वरूप बनाववा माटे गुरुञ्चना मुभेथी गंगा-स्वरूप नीकणती अमृतवाणीने ज्वनमां उतारवी जेईअे. अने आ शिबिरथी मने समजयुं के मारा ज्वनमां आत्मारूपी येतन प्रगटाववा माटे नियमोनी नियमित जरूर छे. गुरुञ्चना सांनिध्यमां रही गुरुञ्चना पडता भोल जीली डो. सोमभाईअे आ शिबिरनुं आयोजन कर्युं ते भदल तेमने आवां कार्योमां गुरुञ्चना आशीर्वाद भूष भूष मणे अने तेओ पण सदाय आवां कार्योमां भूष आगण रहे तेवुं हुं परमात्मा पासे ईच्छुं हुं.

दामोदरभाई अंबाराम
गोविंदपुरा

● ● ●

ॐ गुरु ॐ

निर्विकल्प मुक्तिधाम

भक्ति साथे स्वर्गीय आनंद अने मानसिक शांति आपे तेवी आ अेक आदर्श शिबिर छे.

we can not imagine the heaven on the earth but “ Nirvikalp Mukti-Dham ” is nothing but heaven and it is more than heaven.

N.C. Vyas, A'bad

● ● ●

ता. २६-१२-७८

“ निर्विकल्प मुक्तिधाम ” आवुं स्वर्गीय अने आनंददायी धाम. परमकृपाणु परमात्मा गुरुञ्च द्वारा आयोजित विशे, हुं लभनार कोष ?

परंतु में वांचेला अने सांभणेला पौराणिक ब्रह्मार्थीओ विशेनी अने तेओना आश्रम विशेनी वातो आजे मने प्रत्यक्ष मारा परमात्मा गुरुञ्चना सांनिध्यमां जेवा अने माणवा मणी. जयनारायण. ॐ गुरु ॐ. जय नारायण.

अेज

आपनो अेक शिबिरार्थी
सनत. न. लड्ड (पर)

● ● ●

ता. २७-१२-७८

“आपणां शास्त्रो अने पुराणोमां आपणे धषे ज ठेकाणे वांचेवुं छे के आपणा ऋषिमुनिओ पण्डितरमां अने आश्रमोमां रहीने ज प्रभुनुं स्मरण करता हता.”

आ उक्ति परेपर “ निर्विकल्प मुक्तिधाम ” मां आवीने रहेवाथी सार्थक थयेली लागे छे. अने आ रीते जनताथी दूर रहेवाथी ज मानसिक शांति तथा अेकांत अने अेकध्यानथी प्रभु स्मरणमां मन लागेवुं रहे छे. साथे साथे पू. गुरुञ्चनी अमृतवाणीनो पण जे लात्म मणे छे ते सोनामां सुगंधनुं काम करे छे.

जयनारायण

अेज

आपनो शिबिरार्थी
पटेल हर्षद कुमार के.

● ● ●

ता. २७-१२-७८

गायत्री अनुष्ठान साधना शिबिरनुं आयोजन परम पूज्य “योगतिक्षु” मुगटरामभाई मडाराजश्रीनी प्रेरणाथी डॉक्टर साडेब श्री सोमाभाईअे करीने गुजरातनुं ज नहि परंतु कदाय समस्त भारतवर्षनुं अेक असाधारण अद्वितीय कार्य कर्युं छे अेम कहेवामां कशीय अतिशयोक्ति न गणाय.

॥ सत्य अने धर्म अे ज आपणा गुरुदेव अने तेमनी जय तो ज आपणी जय ॥

८

रुतम्भरा

ओक्टोबर-२०२३

આ નવ દિવસો સુધી પ્રાચીનકાળના ઋષિ-મુનિઓની પર્ણકુટીર અહીં યોજવામાં આવી હતી. આમાં આ લખનારે પણ છ દિવસ સુધી સાધના કરી છે એટલે સ્વભાવથી એમ કહ્યું છે કે હરદમ નિરવ સંપૂર્ણ શાંતિ આવી હતી.

અને દરેક સાધકને સ્વતંત્ર રીતે સાધના કરવાની પોતાની જ અલાયદી કુટીર મળેલી એ એક વિશિષ્ટતા હતી.

આશા રાખીએ ફરીને આવા તપસ્વીની પ્રેરણા હેઠળ બીજી શિબિરો પણ યોજાય અને ગુજરાતભરના સાધકો આમાં ભાગ લે. આવાં કાર્યને મારી અંતરની શુભેચ્છાઓ પાઠવતાં અતિ હર્ષ થાય છે.

લી.

જટુભાઈ રાવળ(બાળપ્રેમી)

માનદ નિયામક જયહિંદ બા.વિ.

રાયપુર, અમદાવાદ.

● ● ●

તા. ૨૭-૧૨-૭૮

પ્રાતઃસ્મરણીય પૂજ્યપાદ બ્રહ્મર્ષિ ગુરુદેવ શ્રી યોગભિક્ષુજીના સાંનિધ્યમાં ગાયત્રી અનુષ્ઠાન સાધના શિબિર ડૉ. સોમાભાઈને નિમિત્ત બનાવીને પરમ કલ્યાણનું કાર્ય કરાવી આવતા ઈતિહાસ તથા એક નવો જ અભિગમ અને આદર્શ મૂક્યો છે. મારા ગુરુદેવ ખરે જ ઝૂં ગુરુ છે. અનુભૂતિ એ જ છે. ડૉ. સોમાભાઈ આટલી નાની વયે આવા સત્કાર્યે વળીને આદર્શો સાથે રાખીને સેવા અને સાધનાના પ્રતીક બનીને કોઈ અગમ્ય પ્રદેશના પ્રવાસી બનવા માટેનો માર્ગ નહિ નિર્દેશ કરતા હોય!

તેમનાં કુટુંબીજનો આ કુલદીપકની જ્યોત ઝળહળતી રાખશે એમાં શંકા નથી. તેમના માબાપ, આવા આધ્યાત્મિક ક્ષેત્રે વીરનરની ભેટ આપવા બદલ

તેઓ ધન્યભાગ્ય અને ધન્યવાદનાં અધિકારી બને છે. આ બધું જ ગુરુકૃપાથી-

લી.

ગાયત્રી અનુષ્ઠાન સાધના શિબિરાર્થી
વિનુભાઈ એસ. શાહના ઝૂં નારાયણ

● ● ●

ઝૂં

ઝૂં બોલાવે છે.

ઝૂં પ્રેરણા કરે છે.

ઝૂં દર્શન કરે છે.

કૃપા વરસાવો એવી મા, જેમ મેઘ વરસે અનરાધાર ધરા,
પ્રકૃલ્લિત થાયે વિશ્વ તારું, બ્રહ્માંડ કરે કલ્લોલ સદા

ઝૂં

(સાધુરામ એલ. પટેલ એન્જિનિઅર)

● ● ●

ઝૂં ગુરુ ઝૂં

પરમ પૂજ્ય પરમાત્માએ પૂજ્યશ્રી યોગભિક્ષુજી દ્વારા જન-સમુદાયને સ્વર્ગનો ટૂંકો રસ્તો બતાવતો સીધો સાદો માર્ગ બતાવવા માટે નિમિત્ત બનાવ્યા તે ખરેખર પરમાત્માની ખૂબ જ કૃપા છે અને જે સાધકો આમાં ભાગ લઈ શક્યા છે તે ખરેખર ઈશ્વરની ઘણી જ નજીક છે. તે બધા શિબિરાર્થીઓને મારા અંતઃકરણપૂર્વક હું શુભેચ્છા પાઠવું છું. તથા પૂજ્ય યોગભિક્ષુજીને મારા હૃદયથી હું વંદુ છું કે તે આવું સારું કાર્ય કરવા બધાને પ્રેરણા આપે છે. અને તે માટે શ્રી ડૉ. સોમાભાઈને પણ હું ખૂબ જ પ્રેમથી મારા અભિનંદન આપું છું.

લી. કિરીટભાઈ બી. શાહ

અમદાવાદ-૨૭-૧૨-૭૮

● ● ●

॥ સત્યધર્મ ગુરુદેવ કી જય ॥

રુતમ્ભરા

ઓક્ટોબર-૨૦૨૩

૯

ॐ गुरु ॐ

परम पूज्य योगभिक्षु के जे आ पलियड गामनी अंदर आ योग शिबिर रथी गामेगामथी भाविक संतोने योग माटे जे प्रेरणा आपी योगनुं जे स्थान उंयुं लाव्या छे, अने आवी प्रेरणा आपा जगतमां फेलावे तेवुं परमात्मा पासे अमे मागीअे छीअे. आ कार्यमां नानी उंमरना डो. सोमाभाई पटेल तथा कुटुंबीजनो तरफ्थी जे उत्साह दाभव्यो छे ते बढल तेमने अभिनंदन आपुं छुं,

शिरीषभाई अेस.पटेल
ता. २७-१२-७८

● ● ●

ॐ गुरु ॐ

प्रातः स्मरणीय पूज्यपाद श्री योगभिक्षुना सांनिध्यमां योजवामां आवेल श्री गायत्री अनुष्ठान साधना शिबिरमां जेम यातक पक्षी इक्त स्वाति नक्षत्रनी भुंढने ग्रहण करे छे, ते मुजब गुरुज्जनी अमृतवाणी अने अलौकिक ज्ञान प्राप्त करवानां ते 'परा' वाणी द्वारा मने गुरुज्ज द्वारा ज प्राप्त थयां छे जे जे मारुं निमित्त. आ अति मूल्यवान अने गुरु रहस्य प्राप्त करवानो अवश्य लडावो मय्यो. मारुं ज्वन धन्य बनी गयुं.

जेवी रीते गुरु दत्तात्रेयने जेमां सारा गुण रहेला छे तेवा २४ गुरु करेल, ते मुजब ज मारी जिज्ञासावृत्ति बाणपशथी ज रहेली छे, मारा पूर्वना संस्कार अने अहोभाग्य के आ अति दुर्लभ अेवी ज्ञानगंगां पावन थवानुं निमित्त थयुं.

ऋषिओ जेम पर्णकुटी अने अेकांतमां साधना करता छता तेनी तुलना करावतुं आ पवित्र कार्य तेनाथी जराय उतरतुं न कही शकय. दरेक साधकने अलायदी कुटीर, व्यवस्थापको द्वारा शुध्द अने सात्विक प्रसाद

अने अन्य दरेक सुविधाओ वगेरे भूब ज प्रशंसनीय कहेवाय. दरेक समान दृष्टिअे समान रहेणी, करणी, अने प्रबंधको सहीत जे सामान्य साधकने मणे ते मुजब ज 'अेकता' भावपूर्ण रीते आ "निर्विकल्प मुक्तिधाम" पलियडमां बेजोड, बेमिसाल शिबिर! कदाय भारतीय वर्तमान प्रज्ञालीने माटे आ वाहनसमान गणाय. मारी अंतर्भावना अने परमकृपाणु परमात्माने नम्र पार्थना छे के आवी ज्ञानशिबिरो इरी योजय अने अमारा जेवा ज्ञानपिपासुने तेमां लडावो मणे. बळे अे पण छेछीअे के जे ज्ञानथी वंचित छे तेने पण इरी लडावो - अवसर मणे तो अहोभाग्य गणाय. अस्तु.

सत्य गुरुदेवकी जय
धर्मगुरुदेव की जय

भावनगर योगीश्वर ध्यान केन्द्रना सदस्य दासानुदास आ भैतिक तन द्वारा सर्व भक्तो, संतो, साधकोने जयनारायण.

अरुणकुमार भानुशंकर राजगुरु
न्युअेरोड्रोम रोड, सुभाषनगर,
"गायत्री सदन" शहरे इरती सडके,
भावनगर-३६४००१

● ● ●

ॐ गुरु ॐ

ता. ३०-१२-७८

मने तो लागे छे के जे जे अश्वमेघ यज्ञ कर्यो.

परम पूज्य परमात्मा स्वरूप श्री योगभिक्षु (मुगटरामबापु)नी पवित्र प्रेरणाथी पूज्यश्री सोमाभाई डोकटरे जे आ शिबिरनुं आयोजन कर्युं ते भूब ज भीष्म प्रयास कर्यो छे.

गायत्री साधना शिबिरमां भाग लेनार साधको पण पवित्र कार्यमां जेडाई शक्या ते उपरथी कही शकय

॥ सत्य अने धर्म अे ज आपणा गुरुदेव अने तेमनी जय तो ज आपणी जय ॥

કે તેઓ પણ ખરા ખંતથી પરમાત્માના દર્શન માટે આતુર છે. ગાયત્રી અનુષ્ઠાનથી માણસ ખરેખર માનવ બની જાય છે. તેના વિચાર, રહેણીકહેણી, અરે! માણસના શરીરના રંગનો પણ ફેર પડી જાય છે.

પરમ પૂજ્યશ્રી સોમાભાઈ ડોક્ટરે જે આ મહાન સહકાર્ય ઉપાડી અમને એનો લાભ આપ્યો, જે અમારા ઉપર ઉપકાર કર્યો તે હું શબ્દોમાં વર્ણવી શકું તેમ નથી. આજીવન પૂ. શ્રી સોમાભાઈનો ઋણી રહીશ, ઋણ ચુકવી શકું તેમ નથી. પરમાત્મા એમને આત્મબળ પ્રેરે.

બસ એ જ. પૂ. શ્રી સોમાભાઈએ જે લાભ આપ્યો તે બદલ આભાર, તેમનો ઉપકાર, ઋણી છું.

શ્રી સત્ય ગુરુદેવકી જય લી. ભીખાભાઈ એચ.ના વંદન જેસંગપુરા

સત્ય ગુરુદેવકી જય ધર્મ ગુરુદેવકી જય

ૐ ગુરુ ૐ

તા. ૩૦-૧૨-૭૮

શનિવાર

પરમ પૂજ્ય ગુરુજી શ્રી યોગભિક્ષુજીના સાન્નિધ્યમાં યોજાયેલ શ્રી ગાયત્રી અનુષ્ઠાન સાધના શિબિરમાં શિબિરાર્થી ભાઈઓ અને અન્ય સાધકો તથા ડૉ. સોમાભાઈ અને તેમનાં કુટુંબીજનોને લાખ લાખ ધન્યવાદ ઘટે છે અને શ્રી ગાયત્રીના લાખ લાખ આશીર્વાદ મળે તેવી પ્રભુને મારા તરફથી પ્રાર્થના કરું છું.

વધારામાં જણાવવાનું કે આ શિબિરમાં ભાગ લઈ મને ઘણો જ આનંદ થયો છે અને આત્મામાં શાંતિ પ્રવર્તે છે. તેવી રીતે બીજા બધા જ સાધકોને અતિ આનંદ થાય અને તેમના આત્માને ખૂબજ શાંતિ મળે તેવી પ્રાર્થના.

ડૉ. સોમાભાઈ તથા ગુરુજી યોગભિક્ષુજીને મારા લાખ લાખ પ્રણામ.

એજ લી. આપના રમણના પ્રણામ

શિબિર કુટીર નં. ૩૨

૨૪, અંકુર સોસાયટી, નારણપુરા, અમદાવાદ-૧૩

સત્ય ગુરુદેવકી જય ધર્મ ગુરુદેવકી જય

તા. ૩૧-૧૨-૭૮

ૐ ગુરુભ્યો નમઃ

પરમ કૃપાળુ પરમેશ્વર ૐ ગુરુ નારાયણની કૃપાથી પરમ પૂજ્ય પ્રાતઃસ્મરણીય ગુરુદેવ શ્રી યોગભિક્ષુજીની પ્રેરણાથી જે ગાયત્રી અનુષ્ઠાન સાધના શિબિરનું આયોજન ડોક્ટર સાહેબ શ્રી સોમાભાઈના નિમિત્તે થયું છે તે ખરેખર અવર્ણનીય છે.

શિબિર જોતાં શ્રી કૃષ્ણભગવાન અને સાંદીપનિ ઋષિનો કાળ યાદ આવે છે. મને તો લાગે છે કે જાણે ગુરુદેવના શરણે આવી યોગાભ્યાસ ગામથી દૂર જંગલમાં ઝૂંપડી બાંધી કરી રહ્યા છીએ અને બધી ઝૂંપડીઓ જોતાં દ્વાપર અને ત્રેતા યુગની ઋષિકુળની યાદ આપે છે. ગુરુદેવની મૂર્તિ જોતાં તે વખતના બ્રહ્મર્ષિઓની યાદ આવે છે.

આવા અલૌકિક વાતાવરણમાં અમે જે અનુષ્ઠાનમાં ભાગ લેવા ભાગ્યશાળી થયા છીએ તે બદલ અમારી જાતને કૃત્યકૃત્ય માનીએ છીએ અને ધન્યતા અનુભવીએ છીએ.

મારી ચાલીસ વર્ષની ઉંમરમાં ઘણી શિબિરોમાં હાજરી આપી, પરંતુ આવી ક્રિયાત્મક અને આપો દિવસ ધાર્મિક કાર્યક્રમોથી ભરપૂર આવી શિબિર હજુ સુધી જોઈ નથી.

વળી તેમાં જે વ્યવસ્થા માટે ડોક્ટર શ્રી સોમાભાઈ તથા તેમનાં કુટુંબીજનોએ ખડે પગે સેવા કરી છે તે ખરેખર અદ્ભુત છે. હું પ્રાર્થના કરું છું. કે પરમેશ્વર તેમને વારંવાર આવા કાર્યક્રમો યોજવાની સદ્બુધ્ધિ આપે. અને પરમ પૂજ્ય ગુરુદેવ માટે તો હું નાના મુખે લઘુ શું લખી શકું ? બસ તેમના ચરણકમળમાં મારા કોટિ પ્રણામ સ્વીકારવા પ્રાર્થના કરું છું.

એ જ લિ.

આપના જગદીશના વંદન.

(ક્રમશઃ)

॥ સત્યધર્મ ગુરુદેવ કી જય ॥

રુતમ્ભરા

ઓક્ટોબર-૨૦૨૩

૧૧

સ્વાવલંબનનો મહિમા, જીવનમાં તેની અનિવાર્યતા

-શશિકાંત પટેલ

સત્ય-ધર્મ ગુરુદેવની જય. સત્ય અને ધર્મ એ જ આપણા ગુરુદેવ અને એમની જય તો જ આપણી જય.

ઘણાં વરસો પહેલાનો આ પ્રસંગ છે. નિત્ય નિયમ મુજબ હું ગુરુજીના સાંનિધ્યમાં ગયો હતો. કંપાઉન્ડમાં ગુરુજીની ખુરશી મૂકી અને ભક્તો માટે ચટ્ટાઈ પાથરીને બેઠો. ગુરુજી પણ થોડીવારમાં આવીને ખુરશીમાં બિરાજ્યા. ત્યાં સુધીમાં હર્ષદભાઈ માસ્તર પણ આવ્યા. ગુરુજી નિત્યક્રમ મુજબ ખુરશીમાં માળા કરતા હતા. અમે બંને પણ ગુરુજીના સાંનિધ્યમાં બેઠા બેઠા જપ કરતા હતા. ઘરમાં કોઈ જ દેખાતું ન હતું. થોડી વારમાં નિત્ય નિયમ મુજબની માળા પૂરી થઈ, એટલે પૂજ્યશ્રીએ અમને કહ્યું કે ઘરમાં કોઈ જ વ્યક્તિ હાજર નથી, સૌ કોઈ પ્રસંગમાં ગયા છે અને તે રાત્રે આવશે. મેં પૂજ્યશ્રીને કહ્યું કે આપના ભોજન-પ્રસાદ માટે ઉષાબહેનને ફોન કરી દઉં, કેમ કે જ્યારે પણ આવું બનતું ત્યારે મોટા ભાગે ઉષાબહેન પૂજ્યશ્રીનો ભોજન પ્રસાદ તૈયાર કરીને લઈને આવતાં. પરંતુ તે દિવસે ગુરુજીએ ફોન કરવાની ના પાડી. કહે કે આજે ઉષાબહેનને કહેવું નથી. ઘરમાં રહેતા સભ્યોએ પણ મને કહ્યું કે પ્રસંગમાં જતાં પહેલા ભોજન-પ્રસાદ બનાવીને જઈએ-તો મેં તેમને પણ તેમ કરવાની ના પાડી. અમે તેમને કહ્યું કે અમે અમારી વ્યવસ્થા કરી લઈશું. આજે નક્કી કર્યું હતું કે તમે આવો પછી આપણે જાતે જ રસોઈ બનાવવી. પૂજ્યશ્રી કહે, તમે રસોડામાં જઈ તૈયારી કરો એટલે હું આવું. હું અને હર્ષદભાઈ

રસોડામાં ગયા તે વખતે રસોડું પાછળના ભાગમાં હતું. અમે જઈ મગની ફોતરાવાળી દાળ અને ચોખા ધોઈને તૈયાર કર્યા. દૂધી સમારીને તૈયાર કરી. પછી બહાર જઈને તૈયારી અંગેની જાણ કરી. પૂજ્યશ્રી રસોડામાં પધાર્યા. તે સમયે રાંધણ ગેસનું ચલણ હતું નહીં તેથી દીવેટવાળા પ્રાયમસ ઉપર પૂજ્યશ્રીએ ખીચડી અને શાક બનાવ્યાં. તે માટે પૂજ્યશ્રીને જેની જરૂર પડતી તે અમે આપતા હતા. તપેલીમાં દહીં હતું તેની મેં છાશ બનાવી. રસોઈ તૈયાર થઈ ગઈ એટલે પૂજ્યશ્રીએ ભોજન પ્રસાદ લીધો. પછી અમને કહે કે હું બ્રશ કરવા જાઉં છું, તમે બંને બાકીનો ભોજનપ્રસાદ વહેંચીને લઈ લો. મેં અને હર્ષદભાઈએ પૂજ્યશ્રીએ બનાવેલ અમૃત તુલ્ય મહાપ્રસાદ લેવાનો લ્હાવો લીધો. પછી રસોડું બરાબર સાફ કરી દીધું, વાસણ પણ સાફ કરીને ગોઠવી અમે કંપાઉન્ડમાં ગયા. પૂજ્યશ્રી પણ એમના કામથી પરવારીને આવીને ખુરશીમાં બેઠા હતા. અમે પણ નારાયણ કરી બેઠા.

થોડીવાર પછી પૂજ્યશ્રી કહે કે ભાઈ આજે જાતે બનાવેલ ભોજન-પ્રસાદ ખૂબ જ આનંદથી લીધો. જો ઉષાબહેનને કહ્યું હોત તો તેઓ અમારા પ્રત્યેના અતિ સાત્ત્વિક-નિર્વસિનિક પ્રેમના કારણે હોંશે હોંશે બનાવીને લાવ્યાં હોત પરંતુ આજે નક્કી જ કર્યું હતું કે તમે આવો એટલે ભેગા થઈને હાથે જ ભોજન પ્રસાદ બનાવવો.

ત્યારબાદ પૂજ્યશ્રીએ જીવનમાં સ્વાવલંબનનો મહિમા સમજાવતાં જણાવ્યું કે સૌ કોઈએ જીવનમાં

॥ સત્ય અને ધર્મ એ જ આપણા ગુરુદેવ અને તેમની જય તો જ આપણી જય ॥

સ્વાવલંબનના ગુણને નિષ્ઠાપૂર્વક વણી લેવો જોઈએ. તેથી તન અને મન બેયને ફાયદો થાય છે. કોઈ પણ કાર્ય જાતે કરવાથી તેના ફળ સ્વરૂપ જે આનંદની-સંતોષની પ્રાપ્તિ થાય છે તે વિશેષ હોય છે. તેથી મનની પ્રકૃલ્લીતતા વધે છે. પરિણામે પ્રકૃલ્લિત મન વધુ ક્ષમતા પૂર્વક તેનું કાર્ય કરતું રહી આપણા સ્વાવલંબનના ગુણને વધારવામાં સહાયરૂપ થાય છે. સાથે સાથે જાતે કાર્ય કરવાથી શરીર પ્રવૃત્તિમય રહે છે. તેથી અનાયાસે જ વ્યાયામનો લાભ મળે છે. ફળ સ્વરૂપ શરીરમાં તાજગી-સ્ફૂર્તી-ઉત્સાહ વધે છે અને આળસ -પ્રમાદ દૂર થાય છે. આમ જે કાર્ય આપણે જાતે કરી શકીએ તેમ હોય તે માટે અન્ય ઉપર નિર્ભય રહેવું જોઈએ નહીં. સાથે સાથે એ વાત પ્રત્યે સાવધ રહેવું જોઈએ કે સ્વાવલંબી થવાનો ક્યારે હઠાગ્રહ નહીં રાખતાં વિવેક-મર્યાદાપૂર્વકનો આગ્રહ રાખવો જોઈએ. જોકે જરૂરત પડે તો બીજા ઉપર નિર્ભર રહેવું એ દુર્ગુણ નથી. પરંતુ બુધ્ધીમાની છે. જો હોશાતોશીમાં કે દેખાદેખીમાં આપણી ક્ષમતા કરતાં વધુ સ્વાવલંબી બનવાનો દેખાડો કરવા જઈએ તો તન-મનને ફાયદાના બદલે નુકસાન જ થાય છે. ચાહે ભૌતિક કાર્ય હોય કે આધ્યાત્મિક કાર્ય હોય બંનેમાં આ સિદ્ધાંત સરખો જ લાગુ પડે છે.

થોડી વાર પછી ગુરુજીએ અમને કહ્યું કે હવે તમે જાઓ. પ્રસંગમાં ગયેલ સૌ આવી જશે ત્યાં સુધી હું અહીં બેઠો છું. અમે પણ ગુરુજીને પ્રણામ કરી આનંદિત થતા ઘરે ગયા.

ઘરે ગયા પછી સૂતાં સૂતાં આજના પ્રસંગ ઉપર ચિંતન-મનન ચાલતું હતું. તેના ફળ સ્વરૂપ નીચે મુજબનું સમાધાનયુક્ત નિષ્કર્ષ સ્થિર થયું.

પૂર્ણતાને પામેલ સદ્ગુરુજનો પોતાના શિષ્યોના કલ્યાણ માટે સદાય અંતર્મુખી રહેતી પોતાની નીજાનંદની મસ્તીમાંથી બહિર્મુખ થઈ શિષ્યોનું કલ્યાણ કરવાના નિષ્કામ ભાવથી, શિષ્યો સાથે સરળ અને સહજ વ્યવહાર રાખતા હોય છે. આ સમયે શિષ્યે ગુરુદેવ પ્રત્યે પોતાના વ્યવહાર-વર્તનમાં ખૂબ જ સાવધાની રાખવી અત્યંત આવશ્યક છે. ગુરુ-શિષ્ય વચ્ચે વિવેક-મર્યાદા-આમન્યાની એક નૈતિક સૂક્ષ્મ લક્ષમણરેખા હોય છે. ગુરુદેવ ભલે આપણી સાથે એકદમ સરળ-સહજ રીતે વહેવાર-વર્તન રાખતા હોય, પરંતુ શિષ્ય જો ગુરુદેવના એવા વર્તનથી બેધ્યાન થઈ ગુરુશિષ્ય વચ્ચેની વિવેક-મર્યાદા-આમન્યાની સૂક્ષ્મ લક્ષમણરેખા ઓળંગી દે તો શિષ્યનું ક્યારે પણ કલ્યાણ થતુ નથી. તેનું માત્ર અને માત્ર અધઃપતન જ થાય છે. પરિણામે જીવનમાં સુખ-શાંતિના બદલે દુઃખ અને અશાંતિ જ પામે છે. કંચનના બદલે કાય જ મેળવે છે. જીવનના અંતિમ શ્વાસ સુધી શિષ્ય જો એ લક્ષમણરેખાની મર્યાદાનું દરેક પરિસ્થિતિમાં સમજણ અને સાવધાનીપૂર્વક પાલન સંપૂર્ણ પ્રેમ-નિષ્ઠાથી કરતો રહે છે તો તેનું કલ્યાણ અવશ્ય થાય જ છે.

આજના આ પ્રસંગની વાત કરીએ તો ગુરુદેવ ઘરના સભ્યાને ભોજનની વ્યવસ્થા કરીને જવાનું અથવા ઉષાબહેનને તેની વ્યવસ્થા કરવાનું જણાવી શક્યા હોત. પરંતુ પૂજ્યશ્રીએ તેમ ન કરતાં અમારી સાથે મળીને રસોઈ બનાવી પોતે ભોજનપ્રસાદ લીધો અને અમને પણ તેનો લાભ આપ્યો અને તે નિમિત્તે સ્વાવલંબનનો અતિઆવશ્યક કલ્યાણકારી સદ્બોધ આપવાની અહૈતુકી કૃપા વરસાવી.

॥ સત્યધર્મ ગુરુદેવ કી જય ॥

આમ ચિંતન-મનન કરતાં ઊંઘ ક્યારે આવી
ગઈ તેની પણ ખબર પડી નહીં, સવારે ઊઠ્યા પછી
પણ મન ખૂબ જ પ્રહુલિત હતું.

સત્ય-ધર્મ ગુરુદેવની જય. સત્ય અને ધર્મ એ જ
આપણા ગુરુદેવ અને એમની જય તો જ આપણી જય.
ઓમ.....ઓમ.....ઓમ.....

ગંગેશ ગંગોત્રીની યાત્રાએ

સંકલન : શેખર પટેલ

ઓમ્ પરિવારના એક-બે આધ્યાત્મિક
કાર્યક્રમમાં ભાગ લઈએ એટલે વર્ષ દરમ્યાન
ઊજવાતા દરેક કાર્યક્રમમાં ભાગ લેવાનું મન થાય
છે, મન દરેક કાર્યક્રમમાં હાજરી આપવા ઝંખતું હોય
છે. સમય જતાં, ઓમ્ પરિવારના આઘસંસ્થાપક
પ.પૂ. ગુરુદેવ શ્રી યોગભિક્ષુજીની વધુમાં વધુ નિકટ
રહેવાની તાલાવેલી થાય છે, સદાય પૂજ્યશ્રી સાથે
રહેવાની ઈચ્છા રહ્યા કરે છે.

અંતરની આ ઈચ્છા પૂજ્યશ્રી સાથે ગંગોત્રી-
યાત્રામાં જોડાતાં પૂર્ણ થઈ. પૂ ગુરુદેવ સાથે ગાળેલા
અવર્ણનીય દિવસોની ચર્ચા મિત્રવર્તુળમાં,
ગુરુપ્રેમીઓમાં થતાં તે સૌની જિજ્ઞાસા વધવા લાગતી.
પૂ. ગુરુદેવ સાથેની અલભ્ય જ્ઞાનની વાતો જાણવા
મુમુક્ષુઓ ઉત્સુક રહેતા.

મારા જેવો અજ્ઞાની પૂ. ગુરુદેવ સાથેની યાત્રા
વિષે શું લખી શકે? છતાં યથોચિત મારી બુદ્ધિ પ્રમાણે
જે કંઈ લખ્યું છે તે અહીં રજૂ કરું છું. વાચક મિત્રોને
નમ્ર વિનંતી કે અહીં રજૂ કરાતા લખાણને તેઓ
નીરક્ષીર ન્યાયે તોળે.

૧૯૮૦ ના એપ્રિલ માસમાં શ્રી ભરતભાઈ
પરીખે જ્યારે મને પૂછ્યું કે, “શેખરભાઈ, ગંગોત્રી
આવવું છે?” મેં તરત હા પાડી દીધી. પૂજ્યશ્રીની
વૈખરીમાંથી નીકળતી જ્ઞાનગંગાને તેમની

ઉપસ્થિતિમાં પાન કરવાનું સૌભાગ્ય સાંપડતું હોય
પછી બીજું શું જોઈએ? અને જ્યારે જ્ઞાનગંગા
વહાવતા પૂજ્યશ્રી શિવનું સાકાર સ્વરૂપ જ લાગતા
હોય ત્યારે તેમની સાથે યાત્રામાં જોડાવાની આજ્ઞા મળે
એ શું ઓછું કહેવાય? પૂજ્યશ્રીની વાણીમાંથી સતત
વહેતી ગંગાજીનું પાન કરતાં જ મનમાં થયા કરે કે
“ગંગેશ” સામે જ છે. પછી બીજે શા માટે ફાંફાં
મારવાં? અસ્તુ.

નિર્ધારિત કાર્યક્રમ મુજબ તા. ૮-૫-૮૦ ના
શુભ દિવસે બપોરે ૧૨-૦૦ વાગ્યે સર્વોદય
એક્સપ્રેસમાં નીકળવાનું હતું. તે દિવસે નિયત સમયે
ઓમ્ પરિવારનાં ગુરુપ્રેમી ભાઈ-બહેનો પૂજ્યશ્રીને
વિદાય આપવા રેલવેસ્ટેશને એકઠાં થવા લાગ્યાં.
લગભગ ૧૧-૪૫ કલાકે ટ્રેન આવી. અમારી સાથે
યાત્રામાં ડૉ સદ્ગુરુસમર્પણભિક્ષુજી, પંકજભાઈ શાહ
દામોદરભાઈ પટેલ, શ્રી ગુરુધ્યાન ભિક્ષુજી,
ભરતભાઈ પરીખ, બિપિનભાઈ શાહ, કાન્તિભાઈ
પટેલ જોડાવાના હતા. ટ્રેન પ્લેટફોર્મ પર આવી ગઈ
હતી પરંતુ ડૉ. સદ્ગુરુસમર્પણભિક્ષુજી આવ્યા
નહોતા. પૂજ્યશ્રીએ મજાકમાં કહ્યું પણ ખરું કે “ટ્રેન
મોડી ઊપડવાની હશે એવી ડૉક્ટરને ખબર છે કે
શું! અને એટલામાં જ સ્ટેશન ઉપર જાહેરાત થઈ કે
ટ્રેન વીસ મિનિટ મોડી ઊપડશે. કેવો જોગાનુજોગ!

॥ સત્ય અને ધર્મ એ જ આપણા ગુરુદેવ અને તેમની જય તો જ આપણી જય ॥

ટ્રેન લગભગ વીસેક મિનિટ મોડી એટલે કે ૧૨-૨૦ કલાકે ઊપડી પ્લેટફોર્મ ઉપર ઊભેલાં સૌ ગુરુભાઈબહેનોએ ‘સત્ય-ધર્મગુરુદેવની જય’ બોલાવી. ‘સત્ય-ધર્મગુરુદેવની જય’ના નારાથી આખું પ્લેટફોર્મ ગુંજી ઊઠ્યું.

પૂજ્યશ્રીની તબિયત સારી નહોતી. એક સીટનું રિઝર્વેશન પણ ઓછું હતું. સામાન ઘણો હતો. ટ્રેન ઊપડતાં જ સામાન વ્યવસ્થિત કરી ડો. ભિક્ષુજીએ પૂજ્યશ્રી માટે બેડિંગ પાથર્યું. પૂજ્યશ્રીએ કહ્યું, “ભાઈ મારી આટલી બધી ચિંતા ના કરો. યાત્રાએ જવું હોય તો થોડી તકલીફ વેઠવી જ જોઈએ.” છતાં ભક્તોની ભાવનાને ઠેસ ના પહોંચે તે કારણે પૂજ્યશ્રીએ આરામ કરવાનું પસંદ કર્યું.

પૂજ્યશ્રીએ એક જ વાક્યમાં ઘણુંબધું કહી દીધું. તકલીફ વિના યાત્રાની મજા નહીં, જેમ તપ વિના સિદ્ધિ નહીં. સુખની ખબર દુઃખ પડ્યા વિના પડે ખરી? કાંઈક મેળવવું હોય તો કંઈક ગુમાવવું પડે જ ને? વિજ્ઞાનનો નિયમ છે કે કોઈ વસ્તુ નાશ પામતી નથી, માત્ર આકાર, કદ અને સ્વરૂપ બદલાય છે. આઘાત અને પ્રત્યાઘાત સરખા અને સામસામા હોય છે. અસ્તુ.

ટ્રેનમાં બધા પૂજ્યશ્રી સાથે આનંદપૂર્વક વાતો કરતા હતા. પૂજ્યશ્રીએ બધાને પૂછ્યું: “આટલા બધા દિવસ તમારામાંથી કોઈ પોતાની પત્ની અને બાળકો સિવાય બહારગામ ગયા છો?” સૌએ ના કહી. પૂજ્યશ્રી કહે, “ગૃહસ્થાશ્રમમાં પણ સંયમી જીવન જીવવું ઘણું અગત્યનું છે. બ્રહ્મચર્ય એ તેજનું ઘોતક છે. અમે તમને સૌને એ પણ કહેવા માગીએ છીએ કે આધ્યાત્મિક ઉન્નતિ માટે દરેકે સંયમ અને નિયમ પાળવા જોઈએ. ઘરથી, પત્નીથી વર્ષ દરમિયાન અમુક

સમય દૂર રહી અભ્યાસી થવું જોઈએ. બાળકોથી થોડો સમય દૂર રહી મમતામાંથી-મોહમાંથી છૂટવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.”

અમારી ગાડી રતલામ સ્ટેશને પહોંચી અને એન્જિન બગડ્યું. એન્જિનમાં ખરાબીના કારણે અમારી ગાડી રતલામ સ્ટેશને બે કલાક પડી રહી. બીજું એન્જિન આવ્યું અને ગાડી સાથે જોડાયું એટલે ગાડી આગળ ચાલી. આ પ્રસંગે પૂજ્યશ્રીએ મૂડમાં આવીને અમને જણાવ્યું કે-

“ભાઈ, આપણા જીવનનું મનરૂપી એન્જિન જો બગડી જશે તો ગાડી ખોટકાઈ જશે. મનને સારા વિચારોથી ભરી રાખજો. મનને બગડવા ના દેશો. તમારી જીવનગાડીને એવું એન્જિન લગાડજો કે જે તમને તમારા અંતિમ મુકામે નિર્વિઘ્ને લઈ જાય.”

આ પ્રસંગ ઘણુંબધું જ્ઞાન આપી દે તેવો છે. પરમચૈતન્ય પરમાત્માને પામવા હશે તો મનનો મેલ દૂર કરવો પડશે. મનને સતત ગુરુમય બનાવવું પડશે, પ્રભુમય બનાવવું પડશે. ઈશ્વરની શરણાગતિ સ્વીકારીશું તો જ તેઓ આપણી જીવનરૂપી ગાડીના એન્જિન-સારથિ બનશે, અને તો જ આપણે આપણા અંતિમ ધ્યેય-મોક્ષને પામી શકીશું.

અસ્તુ.

તા.૯-૫-૮૦ ના રોજ સવારે ૯-૦૦ કલાકે દિલ્હી પહોંચ્યાં. સ્ટેશન ઉપર ગુરુપ્રેમી શ્રી અમૃતભાઈ હાજર હતા. તેમણે પૂજ્યશ્રીનું ફૂલહારથી સ્વાગત કર્યું. અમારે દિલ્હી રોકાવાનું નહોતું, સીધા ઋષીકેશ જવાનું હતું. અમૃતભાઈએ મેટાડોરની વ્યવસ્થા કરેલી. મેટાડોર દસ વાગ્યાને બદલે અગિયાર વાગે આવી. અમૃતભાઈની આગ્રહભરી વિનંતીને માન આપી પૂજ્યશ્રીએ મેટાડોર તેમના ઘર

॥ સત્યધર્મ ગુરુદેવ કી જય ॥

તરફ લેવડાવી. ત્યાં જઈ બધાએ હાથ-મોં ધોઈ નાસ્તો કર્યો. સમય ઓછો હતો એટલે બધાએ સ્નાન ન કર્યું. પરંતુ મેં સ્નાન કરવાનો આગ્રહ રાખતાં મારી સ્નાનક્રિયા બાદ પૂજ્યશ્રીએ મને કહ્યું કે, “શેખરભાઈ તમને સ્નાન કરતાં કેટલી વાર લાગી? દસ મિનિટને? આપણે નવ જણ સ્નાન કરવાનો આગ્રહ રાખીએ અને દરેકને દસ મિનિટ સ્નાન કરતાં થાય તો કુલ કેટલી મિનિટ બગડે? આપણને કેટલું મોડું થાય?” આમ પૂજ્યશ્રીએ તેમની માર્મિક વાણીમાં શિસ્તનો પહેલો પાઠ મને ભણાવ્યો. ત્યારબાદ હસતાં હસતાં કહ્યું કે “સૌ શેખરભાઈને અડી લ્યો એટલે દરેકને સ્નાન કર્યા બરાબર થઈ જશે.” પ્રણવવંદના ગાઈ બરાબર બપોરે સવા વાગ્યે અમે ઋષીકેશ તરફ જવા પ્રયાણ કર્યું.

રસ્તો ઘણો લાંબો હતો. ઢોળાવવાળા વાંકાચૂકા રસ્તા ઉપર અમે ઊંચે ને ઊંચે જઈ રહ્યા હતા. એક બાજુ ઊંચા પર્વતો અને બીજી બાજુ ખીણ અને મેદાનો. ખીણવાળા મેદાનના ભાગમાં લીલાંછમ ખેતરો લહેરાતાં હતાં. ઉપર જઈ રહેલી મેટાડોરમાંથી જોતાં એવું લાગતું હતું કે ધરતી પર જાણે લીલી ચાદર બિછાવી છે! વચ્ચે નાનાં નાનાં ઝરણાં અને કેડીઓ સાથિયા પૂરતાં હતાં. ક્યાંક ક્યાંક ઢોર પણ નજરે ચડતાં હતાં. ખીણની પેલી બાજુ આવેલા પર્વતો ઉપર ઊગેલાં તોતિંગ વૃક્ષોનું ડોહન સંગીત ઉત્પન્ન કરતું હતું. આ, પ્રકૃતિની સુંદર લીલા જોતા જોતા અમે સૌ આગળ વધી રહ્યા હતા.

આખી રાતની ટ્રેનની મુસાફરી છતાં પૂજ્યશ્રી અને અમે બધા આનંદથી વાતો કરતા હતા. પૂજ્યશ્રીને થાક લાગ્યો હોવા છતાં તેઓ અમને જ્ઞાન પીરસતા જતા હતા. વાતમાં ને વાતમાં તેમણે

પંકજભાઈને પૂછ્યું કે, “તમારે કેટલે ઊંચે જવાનું છે? જોયું ને? એક બાજુ ખીણ બીજી બાજુ પર્વતો. બંનેની વચ્ચે વાંકોચૂકો રસ્તો.” આટલું કહી પૂજ્યશ્રીએ ઘણું બધું સાનમાં સમજાવી દીધું. જીવનપથમાં પણ જો આપણે આગળ વધવું હશે, આધ્યાત્મિક ઉન્નતિ કરવી હશે તો મોહ-માયા - મમતારૂપી ખીણમાં ગબડી ના પડીએ તેનું ધ્યાન રાખવું પડશે. માયારૂપી ખીણ અને ત્યાગરૂપી પર્વતોની વચ્ચેથી પસાર થતા રસ્તા ઉપર ગમે તેટલા વળાંક આવે તોપણ આપણે નિર્ભય બની આગળ વધવું પડશે, જો આધ્યાત્મિક શિખરો સર કરવાં હશે તો..

સાંજે સવા સાત વાગ્યે અમે ઋષીકેશ પહોંચ્યાં, ત્યાં પંચાયતભુવન પાસે આવેલ કાલી કમલીવાળા બાબાની ધર્મશાળામાં રોકાયા. બધા મુસાફરીથી થાકેલા હતા એટલે પૂજ્યશ્રીએ સૌને નાસ્તો કરી આરામ કરવા જણાવ્યું. નાસ્તો કરતાં કરતાં બાબા કમલીવાળા સંતનો ટૂંકો પરિચય આપતાં પૂજ્યશ્રીએ કહ્યું-

“કાલી કમલીવાળા સંત તપશ્ચર્યા દરમ્યાન શરીર પર માત્ર કાળો કામળો ધારણ કરતા તેથી તેમનું નામ ‘કાલીકમલીવાળા બાબા’ પડેલું. તેમને તપશ્ચર્યા દરમ્યાન જે જે તકલીફો પડેલી તે બીજા સંતોને ના પડે તે માટે તેમણે હિમાલયની ગોદમાં અનેક આશ્રમો, ધર્મશાળાઓ અને અન્નક્ષેત્ર ચાલુ કર્યાં. હરદ્વાર, ઋષીકેશ, ઉત્તરકાશી, ગંગોત્રી વગેરે અનેક યાત્રાધામોમાં તેમના આશ્રમો અને ધર્મશાળાઓ આવેલાં છે. અન્નક્ષેત્રમાં અનેક સાધુ-સંતોને ભોજન અપાય છે. આપણે જે ધર્મશાળામાં ઊતર્યા છીએ તે પણ તેમની સંસ્થા દ્વારા જ ચાલે છે.”

નાસ્તો પતાવી થાકેલા-પાકેલા અમે સૌ સૂઈ

॥ સત્ય અને ધર્મ એ જ આપણા ગુરુદેવ અને તેમની જય તો જ આપણી જય ॥

ગયા. બીજે દિવસે વહેલી સવારે પાંચ વાગ્યે ઊઠી ગયા. સવારે ૫-૪૫ કલાકે મુનિ કી રેતી નામના સ્થળે જવા નીકળ્યા.

મુનિકી રેતી એટલે ઋષીકેશનું આધ્યાત્મિક સ્વર્ગ. ત્યાં પહોંચ્યા કે કુદરતનું અવિસ્મરણીય સ્વરૂપ દૃષ્ટિગોચર થયું. વિશાળ પટમાં ગંગાજી ખળખળ વહેતાં હતાં. નદીના બંને કાંઠે, વનરાજીની વચ્ચે આવેલા જુદા-જુદા આશ્રમો અને મંદિરોની ધજાઓ લહેરાતી હતી. ભાવિક ભક્તો ગંગાજીમાં સ્નાનનો લહાવો લઈ રહ્યા હતા. અમે આ બધું માણતા હતા ત્યારે પૂજ્યશ્રી ગંગાઘાટની પાળી પાસે ઊભા રહી કુદરતની કળાને નીરખી રહ્યા હતા. પોતાની ભૂતકાળની મુલાકાતને વાગોળી રહ્યા હતા.

થોડા સમય બાદ અમે સ્વર્ગાશ્રમ જવા નીકળ્યા. પ્રથમ ગંગાઘાટે આવ્યા કે જ્યાંથી હોડીવાળા સામે કિનારે લઈ જાય છે. વહેલી સવાર હોવાથી હોડીઓ બંધ હતી. તેથી અમે ચાલતા ચાલતા શિવાનંદ જૂલા ઉપર આવ્યા. આખો પુલ માત્ર વાયરનાં દોરડાંથી બનાવેલ છે. ફર્શ લાકડાનાં પાટિયાં છે. નીચે ક્યાંય થાંભલા નથી. તેની લંબાઈ પણ ખાસ્સી ત્રણસો મીટર જેટલી છે. શિવાનંદ જૂલા ઉપરથી પસાર થતા હતા ત્યારે પૂ. ગુરુદેવની મૂર્તિને પોતાના કેમેરામાં ઝડપી લેવા ગુરુધ્યાનભિક્ષુ ફટાફટ કેમેરાની ચાંપ દબાવ્યે જતા હતા. આ જોઈ પૂજ્યશ્રીએ ટકોર કરી-“ધ્યાનભિક્ષુજી, બહુ ફોટા ના પાડશો. કુદરતને તમારા કેમેરામાં કેટલી સમાવી શકશો?”

જૂલાની બરાબર વચ્ચે આવી બંને બાજુએ, નીચે જોયું તો કિલકિલાટ કરતી ગંગાની મસ્તીને માણવા મળી. બંને કાંઠે ઊંચી ઊંચી પર્વતોની હારમાળા અને તેના ઉપરના ઊંચા છતાં સીધાં સોટી

જેવાં વૃક્ષો! પર્વતોની વચ્ચેથી ક્યાંક ક્યાંક ઝરણાંઓની સફેદ દૂધ જેવી જળરાશિ ગંગાજીને મળવા ધસમસતી નીચે દોડી રહી હતી. આશ્રમોની કેસરી અને સફેદ ધજાઓ દિગંતમાં લહેરાતી હતી, કેસરી ધજાઓ જાણે અમને આહવાન આપતી કહી રહી હતી કે અલખને મેળવવા કેસરિયાં કરો તો જ અમારી માફક દિગંતમાં લહેરાશો. તો સફેદ ધજાઓ ઈશારો કરી રહી હતી કે જો ચિર શાંતિ પ્રાપ્ત કરવી હોય તો અહીં આવો, આ સ્થાન ચિર શાંતિ મેળવવાનું છે.

નદીના બંને કાંઠે ભાવિક ભક્તો નદીમાં ઊભા ઊભા સ્નાન કરી રહ્યા હતા તો કોઈક સૂર્યનારાયણને અર્ધ આપી રહ્યા હતા. દૂર દૂર બરફાચ્છાદિત સફેદ પહાડો દેખાતા હતા સમગ્ર વાતાવરણ અવર્ણનીય હતું. આમ કુદરતની કળાને માણતા માણતા અમે શિવાનંદ જૂલાને પસાર કરી સામા કિનારે પહોંચ્યા. ત્યાંથી સ્વર્ગાશ્રમ ગયા. પૂજ્યશ્રીએ ડૉ.ભિક્ષુ અને પંકજભાઈને આશ્રમ વિષેની માહિતી મેળવવા મોકલ્યા. તેઓ તપાસ કરી પાછા આવ્યા અને જણાવ્યું કે કુલ ૧૧૮ રૂમ છે. તેમાં અમુક રૂમમાં બાથરૂમ છે, ધ્યાનખંડ અલગ છે. તેમાં બધી સગવડ છે. તપસ્વીઓ અને ત્યાગીઓ માટે જુદી વ્યવસ્થા છે, અન્નક્ષેત્ર પણ ચાલે છે, ભોજનની સંપૂર્ણ વ્યવસ્થા છે. આશ્રમમાં શિવજીનું એક સુંદર મંદિર પણ છે. આશ્રમ ખૂબ સ્વચ્છ છે.

સ્વર્ગાશ્રમમાંથી નીકળી અમે પરમાર્થ નિકેતન આશ્રમમાં ગયા. તે આશ્રમની જગ્યા ઘણી વિશાળ હતી. આશ્રમમાં નાના-મોટા થઈ કુલ આઠસો પચાસ રૂમ હતા. આ આશ્રમમાં કાચનું મંદિર હતું તેમાં આશ્રમના સ્થાપક સંતની મૂર્તિ હતી. આશ્રમમાં ચારે બાજુ ફરતી નાની નાની દેરીઓ હતી.

॥ સત્યધર્મ ગુરુદેવ કી જય ॥

દેરીઓમાં રામકૃષ્ણ પરમહંસ, વિવેકાનંદ, ગુરુનાનક, સંત કબીરજી વગરે સંતોની મૂર્તિઓ હતી. આશ્રમનું વાતાવરણ શાંત અને ભક્તિસભર લાગતું હતું, મનને ખૂબ શાંતિ આપે તેવું હતું.

પરમાર્થનિકેતન આશ્રમમાંથી નીકળી અમે સૌએ નાસ્તો કર્યો. નાસ્તો કરી અમે ગંગાઘાટે ગયા. પૂજ્યશ્રીએ એક ઊંચા પથ્થર ઉપર આસન જમાવ્યું. પૂજ્યશ્રીને જોઈને એવું લાગતું હતું કે જાણે કૈલાસ પર્વત ઉપર શંકર ભગવાન ધ્યાનમાં ના બેઠા હોય! જોયા જ કરીએ. થોડા સમય પછી પૂજ્યશ્રીએ સૌને સ્નાન કરવાની આજ્ઞા આપી. વારાફરતી બધા ગંગાજીમાં સ્નાન કરવા ઊતર્યા. ડૉ.ભિક્ષુજી અને પંકજભાઈ ગંગાજીના બરફ જેવા ઠંડા પાણીમાં સ્નાન કરવા ના ઊતર્યા. પૂજ્યશ્રીએ તે બંનેને કહ્યું કે, “અહીં સ્વર્ગાશ્રમ પાસે સ્નાન કરવું એ તો લ્હાવો છે. તમે બંને પણ સ્નાન કરી લ્યો.” પૂજ્યશ્રીના આગ્રહને વશ થઈ તેમણે પણ સ્નાન કર્યું. સ્નાન કરી સૌ પૂજ્યશ્રીના ચરણોમાં બેઠા. પૂજ્યશ્રીએ ગંગાજળ-ગંગાસ્નાનનો મહિમા વૈજ્ઞાનિક રીતે સમજાવતાં કહ્યું કે-

“ગંગાજીના પાણીમાં અનેક ઝરણાં મળે છે. આ ઝરણાં જે ડુંગરાઓમાંથી આવે છે તે ડુંગરા ઉપર દિવ્ય વનસ્પતિ ઊગે છે કે જે શરીરના આરોગ્ય માટે ખૂબ જ લાભદાયી હોય છે. ઝરણાંઓનું પાણી આવી વનસ્પતિને સ્પર્શીને, ઘસાઈને આવે છે તેથી તે પાણીમાં આવી વનસ્પતિઓનું સત્ત્વ મળે છે. આવાં અસંખ્ય ઝરણાંનું પાણી ગંગામાં ઠલવાય છે. ઉપરાંત અનેક સંતો, મહંતો, યોગીઓ દરરોજ ગંગાજીમાં સ્નાન કરતા હોય છે. તેમના શરીરમાંની ચેતના-વિદ્યુત-પ્રાણ તેજ-ઓજ આ પાણીમાં ભળે છે. આમ ગંગાજળ વૈજ્ઞાનિક રીતે જોતાં પણ ફાયદાકારક છે,

તે ફક્ત ધાર્મિક દૃષ્ટિએ જ નહીં, પરંતુ આરોગ્યની દૃષ્ટિએ પણ ઘણું ઉપયોગી છે.”

ઉપરોક્ત સત્સંગ કરી પૂજ્યશ્રી અમને સૌને બાબા કાલી કમલીવાલાનું અન્નક્ષેત્ર જોવા લઈ ગયા. અહીં અનેક સાધુ-સંતો તથા તપસ્વીઓ સવારના પૂજા-પાઠ પછી તેમનું સવારનું ભોજન લઈ જાય છે. વધુ સમજણ આપતાં પૂજ્યશ્રીએ જણાવ્યું કે, “આ બધા સાધુ-સંતો કોઈ સામાન્ય માણસ હોતા નથી. તેમાંના કેટલાક તો ડોક્ટર, એન્જિનિયર કે ડબલ ગ્રેજ્યુએટ હોય છે. તેઓ પૂર્વાશ્રમમાં ઘણા સુખી હોય છે. પરંતુ અલખને પામવા અહીં તપ કરવા આવી જાય છે. આ બધા સંતો-નદીકિનારે આવેલ મણિકૂટ પર્વતમાં નાની નાની ગુફાઓમાં રહી તપ કરતા હોય છે. મણિકૂટ પર્વતમાં આજે પણ ઘણા બધા સંતો તપ કરે છે. આપણે તે સંતોનાં દર્શન કરવા ક્યાં બધે ફરી શકવાના હતા? એટલે અહીં અન્નક્ષેત્ર પાસે ઊભા રહેવાથી આવા તપસ્વીઓનાં દર્શનનો લહાવો મળી જશે.”

પૂજ્યશ્રીની કેટલી નમ્રતા! ભગવાન ભક્તનાં દર્શન કરવા કેવા આતુર હોય છે એ મેં ત્યાં જોયું સ્વયં ઓમ્સ્વરૂપ હોવા છતાં, ઓમ્મય થવા ઈચ્છતા તપસ્વીઓને જાણે પ્રેરણા આપવા, દર્શન આપવા જ પોતે ના ઊભા રહ્યા હોય તેમ પૂજ્યશ્રી લગભગ અડધો કલાક ત્યાં ઊભા રહ્યાં. પૂજ્યશ્રી શુદ્ધ સફેદ વસ્ત્રોમાં સજ્જ હતા. ઘણા સંતો પૂજ્યશ્રીનાં દર્શન કરતા કરતા ત્યાં જ ઊભા રહી જતા. પૂજ્યશ્રીને પગે લાગી, નારાયણ કરી આગળ વધતા. એક-બે સંતો સાથે પૂજ્યશ્રીએ વાતો પણ કરી. લગભગ અડધો કલાક ત્યાં ઊભા રહી અમે હોડીમાં બેસી પાછા સામા કિનારે આવવા નીકળ્યા.

ક્રમશઃ

॥ સત્ય અને ધર્મ એ જ આપણા ગુરુદેવ અને તેમની જય તો જ આપણી જય ॥

ओश्वर का बोधक (नाम) प्रणव/ओम् है ।

(सम्बन्धितार के श्रुतों का माणानुसार)

- (२४) कलेडा, कर्म, कर्मफल और वासना जिसमें नहीं है ऐसा पुरुषविशेष/चिन्तनविशेष ओश्वर है ।
- (२५) ओश्वर संपूर्ण सर्वज्ञ हैं ।
- (२६) ओश्वर पूर्वकाल के गुरुओं के भी गुरु हैं और काल की मर्यादा से (जन्म-मृत्यु से) पर हैं ।
- (२७) ओश्वर का नाम प्रणव/ओम् है ।
- (२८) अर्थ के चिन्तन सहित ओम् का जप करना ।
- (२९) चिन्तन सहित जप करने से अन्तराशुओं का अभाव और आत्मसाक्षात्कार होता है ।

● द्रस्टना उद्देशो

(१) सर्वव्यापक परम सूक्ष्म चेतन तत्त्व के जेनुं नाम प्रणव (ओम्-ॐ) छे तेनी प्रतीति ढहुषनसमाषने करवावानो प्रयत्न करवो. (२) 'योग'नो प्रचार, प्रसार अने संशोधन करवा प्रयत्न करवो. (३) समाषनुं नैतिक धोरण ठोरुं लाववा माटे साहित्य द्वारा आध्यात्मिक ज्ञाननो प्रचार अने प्रसार करवानो प्रयत्न करवो. (४) आ उपरांत 'ढहुषनहिताय-ढहुषनसुभाय'ने लगतां कार्यों, जेवां के, केणवणी, तणीणी सारवार वगैरे करवा माटे प्रयत्न करवो.

To,

લવાજમ મોકલવાનું કે રુતમ્ભરાને લગતો
પત્રવ્યવહાર કરવાનું સ્થળ :

તંત્રીશ્રી,
'રુતમ્ભરા' સામયિક,
ઓમ્ગુરુ પ્રેમસમર્પણધ્યાનભિક્ષુ પરિવાર ટ્રસ્ટ
સી-૩૯, રવિકુંજ એપાર્ટમેન્ટ,
પ્રભાત ચોક, ઘાટલોડિયા, અમદાવાદ-૩૮૦૦૬૧.
૯૮૨૫૪૪૩૬૪૨

લવાજમદર :

ત્રિવાર્ષિક સભ્ય(ભારતમાં) ... ₹ ૧૦૦-૦૦
આજીવન સભ્ય(ભારતમાં) ... ₹ ૫૦૦-૦૦
ત્રિવાર્ષિક સભ્ય(પરદેશમાં) ... \$ ૫૦-૦૦
આજીવન સભ્ય(પરદેશમાં) ... \$ ૧૫૦-૦૦

સૂચના :-

(૧) લવાજમ ચેક, ડ્રાફ્ટ અથવા મનીઓર્ડર
દ્વારા "ઓમ્ગુરુ પ્રેમસમર્પણધ્યાનભિક્ષુ
પરિવાર ટ્રસ્ટ" ના નામે મોકલવું. સાથે આપનું
પૂરુ નામ, સરનામું શુદ્ધ અક્ષરોમાં લખી
મોકલવાં.

(૨) જે સભ્યના રહેઠાણનું રુતમ્ભરા અંક
મોકલવાનું સ્થળ બદલાયું હોય તેમણે તેમના
નવા રહેઠાણનું પૂરુ સરનામું L.M. નંબર સાથે
લખી મોકલવું, જેથી વ્યવસ્થાપકો દ્વારા અંક
મોકલવામાં સરળતા રહે.

E-mail : aumparivar@yahoo.com
Mob. : 9313675728

Registrar of News Papers of India
under Regd. No. 48770/90
L-5/131/PTY./34/90-91

Published on Every 3 Months

આદ્ય સંસ્થાપક તથા આધ્યાત્મિક વડા
પ.પૂ. ગુરુદેવશ્રી યોગભિક્ષુજી

PRINTED & PUBLISHED BY :-

AUMGURU PREMSAMARAPANDHYANBHIKSHU
PARIVAR TRUST

(Reg. No. E/4416 Date 11-5-81)

From : C-39, Ravikunj Apartment,
Ghatlodia, Ahmedabad-61.

Printed at : Shardul Printing Press

Hon. Editor : Minish Patel

I.T.Exe. DIT (E)/80G(5) / 252 / 2008-09

९९ सत्य धर्म की जय होगी,
तभी विश्व शांति होगी.
सत्य धर्म की होगी जय,
तभी सभी होंगे अमय. ९९

Web : www.yogabhikshu.org
Facebook : yogabhikshu.aumparivar